

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1878/2561

พนักงานอัยการจังหวัดสุโขทัยโจทก์ นายสมชาย สร้อยสุวรรณจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 86, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 227, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

ค. โทษศัพทน์ัดหมายสั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนจาก ค. เป็นเพียงเรื่องที่ทำให้สัญญาซื้อขายเกิดขึ้นเท่านั้น การจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนยังไม่สำเร็จ ขณะที่จำเลยรับมอบเงินค่าเมทแอมเฟตามีนจาก ค. เพื่อนำไปให้ ค. ก่อนที่ ค. จะเดินไปหยิบเมทแอมเฟตามีนและขับรถจักรยานยนต์กลับออกไป การจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวยังไม่ขาดตอนแต่อย่างใด เมื่อจำเลยรับเงินโดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นค่าเมทแอมเฟตามีน ถือว่าจำเลยกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด จำเลยจึงมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นในการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตาม ป.อ. มาตรา 86

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 66, 91, 100/1 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 จำเลยให้การรับสารภาพขอหาเสพติดเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 จำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 อีกกระทงหนึ่ง จำคุก 2 ปี 8 เดือน ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้หนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 ปี ส่วนความผิดฐานเสพติดเมทแอมเฟตามีนและนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นที่ยึดว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจนำธนบัตร 400 บาท ให้สายลับไปล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนจากนายคมสันต์ จำนวน 2 เม็ด และในเวลาต่อมาเจ้าพนักงานจับกุมจำเลยกับนายดำรงศักดิ์ พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีน 100 เม็ด และธนบัตรของกลางที่สายลับใช้ล่อซื้อจากนายคมสันต์ ตามรายงานการตรวจพิสูจน์ บันทึกการตรวจค้นจับกุมและบัญชีของกลางคดีอาญาผลการตรวจพิสูจน์สารของจำเลยพบสารเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะ จำเลยให้การรับสารภาพขอหาเสพติดเมทแอมเฟตามีนโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งข้อหานี้คดีถึงที่สุดโดยคู่ความมิได้ยื่นอุทธรณ์

คดีคงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นในการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ โดยจำเลยฎีกาสรุปรความได้ว่า ในคดีอาญาเมื่อจำเลยให้การปฏิเสธเป็นหน้าที่ของโจทก์ที่จะต้องนำพยานหลักฐานเข้าสืบเพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลยให้ศาลรับฟังจนปราศจากสงสัย แต่จากพยานหลักฐานของโจทก์ที่นำสืบมาคงมีเพียงคำให้การขัดทอดของนายคมสันต์ตามบันทึกคำให้การชั้นสอบสวน ซึ่งในชั้นพิจารณานายคมสันต์เบิกความปฏิเสธว่ามีได้ให้การดังกล่าวไว้ต่อพนักงานสอบสวน บันทึกคำให้การชั้นสอบสวนของนายคมสันต์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงพยานบอกเล่า ส่วนพยานโจทก์ปากร้อยตำรวจตรีพิทยา ดาบตำรวจ สุรินทร์ และพันตำรวจโทจันทร์ ก็ได้รู้เห็นเหตุการณ์ด้วยตนเอง แม้จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นจับกุม แต่ในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาจำเลยได้ให้การปฏิเสธมาโดยตลอด พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาจึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังโดยปราศจากสงสัยว่า จำเลยได้กระทำความผิดประการใด ๆ หรือเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด อันเป็นความผิดฐานสนับสนุนผู้อื่น ในการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย จึงต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 เห็นว่า จากทางนำสืบของโจทก์ สรุปรความได้ว่า วันเกิดเหตุเวลา 15 นาฬิกา เจ้าพนักงานชุดจับกุมได้ให้สายลับไปล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนจากนายคมสันต์จำนวน 2 เม็ด ในราคา 400 บาท ที่บ้านของนายคมสันต์ นายคมสันต์แจ้งแก่สายลับว่า ไม่มีเมทแอมเฟตามีน แต่รับว่าจะไปหาเมทแอมเฟตามีนมาขายให้ หลังจากนั้นนายคมสันต์โทรศัพท์ไปสั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนจากนายดำรงศักดิ์จำนวน 3 เม็ด ราคาเม็ดละ 160 บาท เป็นเงิน 480 บาท โดยเอาเงินที่สายลับมอบให้ 400 บาท และเงินของตนเองอีก 80 บาท นัดส่งมอบเมทแอมเฟตามีนกันที่ข้างบ้านของนายดำรงศักดิ์ นายคมสันต์เคยซื้อเมทแอมเฟตามีนจากนายดำรงศักดิ์มาแล้วหลายครั้ง ทุกครั้งการจ่ายเงินค่าเมทแอมเฟตามีนจะกระทำโดยฝากไว้ที่บุคคลที่สามและนัดให้ไปรับเมทแอมเฟตามีนตามสถานที่ที่ไม่ซ้ำกันแล้วแต่จะตกลงกันล่วงหน้าทางโทรศัพท์ เมื่อนายคมสันต์ไปถึงบ้านของนายดำรงศักดิ์ซึ่งมีลักษณะเป็นบ้านไม้ 2 ชั้น ได้ถูกล่อพบจำเลยซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นพี่ของนายดำรงศักดิ์ที่มาร่วมดื่มสุราและเสพเมทแอมเฟตามีนอยู่ที่บ้านของนายดำรงศักดิ์ ตั้งแต่วเวลา 12 นาฬิกา กำลังเดินอยู่บริเวณใต้ถุนบ้าน นายคมสันต์เดินไปดูเมทแอมเฟตามีน ซึ่งซ่อนอยู่ที่ใต้ใต้ถุนข้างบ้านของนายดำรงศักดิ์ตามที่นัดหมายกับนายดำรงศักดิ์ไว้ก่อนแล้ว และเมื่อเห็นเมทแอมเฟตามีนนายคมสันต์จึงเรียกจำเลยให้มารับเงินเพื่อนำไปมอบให้แก่ นายดำรงศักดิ์ก่อนจะเดินไปหยิบเมทแอมเฟตามีนและขับรถจักรยานยนต์กลับออกไป ดังนั้น การที่นายคมสันต์โทรศัพท์นัดหมายสั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนจากนายดำรงศักดิ์จึงเป็นเพียงเรื่องที่ทำให้สัญญาซื้อขายเกิดขึ้นเท่านั้น การจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนยังไม่สำเร็จและการที่จำเลยรับมอบเงินค่าเมทแอมเฟตามีนจากนายคมสันต์ก่อนที่นายคมสันต์จะเดินไปหยิบเมทแอมเฟตามีนและขับรถจักรยานยนต์กลับออกไป ก็ได้ทำให้การจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวขาดตอนแต่อย่างใด เมื่อพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์ที่จำเลยลงมารับเงินค่าเมทแอมเฟตามีน ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำความผิดประการใด ๆ หรือเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด อันจะเป็นความผิดฐานสนับสนุนหรือไม่นั้น ในข้อนี้ศาลอุทธรณ์เห็นว่าการที่จำเลยมาที่บ้านของนายดำรงศักดิ์และร่วมดื่มสุราร่วมกันกับนายดำรงศักดิ์และเพื่อนก่อนที่จำเลยจะร่วมเสพเมทแอมเฟตามีนกับเพื่อนของนายดำรงศักดิ์ เป็นการแสดงให้เห็นอยู่ว่าจำเลยควรจะรู้

หรือน่าจะรู้มาก่อนว่านายดำรงศักดิ์มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมาก่อน มิฉะนั้นจำเลยก็คงไม่ร่วมเสพเมทแอมเฟตามีนต่อหน้าและในบ้านของนายดำรงศักดิ์ และเมื่อพิจารณาจากเวลาที่จำเลยไปร่วมดื่มสุรากับนายดำรงศักดิ์ตั้งแต่ก่อนเที่ยงวัน ก่อนที่นายคมสันต์จะได้รับการติดต่อจากสายลับเมื่อเวลาประมาณ 15 นาฬิกา การโทรศัพท์เข้าไปหานายดำรงศักดิ์เพื่อขอซื้อเมทแอมเฟตามีนจำนวน 3 เม็ด ย่อมอยู่ในความรับรู้และได้ยินได้ฟังของจำเลย ครั้นเมื่อนายคมสันต์เดินทางไปถึงบ้านของนายดำรงศักดิ์ก็พบกับจำเลยก่อนที่นายคมสันต์จะเรียกให้จำเลยมารับเงิน ส่วนนายคมสันต์นั้นก็เดินไปหยิบเมทแอมเฟตามีนที่วางไว้ที่ใต้ถุนบ้านไป แม้ข้อที่ว่าขณะที่นายคมสันต์มอบเงินให้แก่จำเลยพร้อมกับพูดว่าเป็นค่าไถ่จนจะสอดคล้องกับที่จำเลยเบิกความว่าระหว่างที่ไปรับข้าวอยู่นั้นได้ยินเสียงนายดำรงศักดิ์ตะโกนมาจากบนบ้านว่าหากนายคมสันต์มาให้นำเงินค่าไถ่ชนมาให้ตนด้วยก็ตาม แต่เมื่อฟังได้ว่าจำเลยกับนายดำรงศักดิ์เป็นบุคคลที่เคยรู้จักกันมาก่อน ทั้งยังเป็นเพื่อนที่สนิทดื่มสุราร่วมกัน และจำเลยก็ยังเสพเมทแอมเฟตามีนบนบ้านและต่อหน้านายดำรงศักดิ์ อันแสดงให้เห็นว่าการเสพเมทแอมเฟตามีนก็ดี การที่นายดำรงศักดิ์มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับเมทแอมเฟตามีนก็ดี เชื่อว่าจำเลยย่อมรู้ถึงพฤติการณ์ดังกล่าวของนายดำรงศักดิ์ ลำพังการรับเงินไม่ว่าจะเป็นค่าอะไรก็ไม่จำเป็นต้องใช้คำเสแสร้งปกปิด ดังนั้น แม้จะฟังได้หรือไม่ว่ามีการใช้คำพูดดังกล่าวกันจริงหรือไม่ ก็ไม่ใช่เป็นข้อที่จะปกปิดจนทำให้จำเลยไม่รู้ว่าเป็นเงินค่าอะไร ข้อเท็จจริงที่ฟังมาเชื่อว่าจำเลยรับเงินโดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นค่าเมทแอมเฟตามีน อันเป็นความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นในการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 ซึ่งศาลอุทธรณ์พิพากษาชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

พศวัจน์ กนกนาก · ทองธาร เหลืองเรืองรอง · ภพพิสิษฐ์ สุขะพิสิษฐ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1878/2561>